

Vorige week zaten we in de woestijn. Laag bij de grond.
Vandaag zoeken we het hoger op.

Boven op een berg of vanaf de bovenste etage van de Maastower hier in Venlo of vanuit de kerktoren van bijvoorbeeld de Martinuskerk zie je meer dan wanneer je down to earth op de grond staat, zo wordt veronderstelt.

Wanneer je op zo'n hoog punt, dicht bij de wolkenhemel staat, heb je inderdaad een wijds uitzicht. Je kunt dan een verre blik werpen over stad en land. Je ziet dan dingen die je op de grond niet kunt zien omdat huizen, gebouwen je de blik ontnemen. Vreemd is ook dat in kantoren de top van de organisatie vaak op de bovenste etage zit. Kijk maar eens bijv. naar het nieuwe gemeentekantoor waar de burgemeester op de hoogste etage zit.

Eenzijds kan dat betekenen dat hij wat afstand neemt van wat op de grond gebeurt en vanuit een helicopterview boven de organisatie kan hangen anderzijds schuilt het gevaar er in dat je het contact verliest met de werkvloer.

Vandaag gaat Jezus met Petrus, Johannes en Jacobus ook naar boven, de berg op. Wellicht om even te ontsnappen aan het alledaagse en even vanuit de hoogte neer te zien en even afstand te nemen om te zien wat er vervolgens gebeuren moet. Boven op die berg krijgt hij en zijn vrienden nieuwe inzichten. Ze komen in contact met belangrijke figuren uit hun geschiedenis en zo dicht bij de hemel ervaren ze dat die Jezus toch een bijzondere mens is.

Aan de andere kant zie je dat boven op die berg mensen ook maar gewoon mensen blijven en praktisch denken. Laten we

tenten opzetten. Het gevoel dat daar waar het goed is, dat je daar wellicht wilt blijven, speelt ook Petrus parten. Want hebben wij zelf dat ook niet soms: je voelt je ergens fijn, je maakt iets geweldigs mee, je ondergaat een ah-erlebnis ... en je hoopt dat dit lang mag duren.

Helikopterview, aha-erlebnis, iets geweldigs meemaken, verwonderd staan ... allemaal zaken die geweldig zijn om mee te maken maar Ze duren niet eeuwig. Vaak zijn het fracties van secondes, korte momenten. En de vraag is: hoe zet je die ervaringen om in concreet handelen van elke dag.

Als je boven op een berg een weidse blik hebt op de natuur, de schoonheid van de wereld, respect voor wie en hoe dat alles gemaakt is en in elkaar zit, dan mag je hopen dat je onder aan die berg denkt en aan de slag gaat om dat te kunnen behouden door zorgvuldig met de schepping om te gaan.

Als je boven op de berg een ervaring hebt van verbondenheid met mensen die ons voorgingen, die hier hun voetstappen hebben achtergelaten en hier ooit met ons samenleefden dan hoop je maar dat die ervaring voor jou een aanzet kan zijn om hier terwijl jij nog rondloopt op deze wereld je meer en meer verbonden voelt met de mensen om je heen, dichtbij en ver weg. Zie daartoe de nieuwe Hongerdoek waar twee mensen de handen naar elkaar uitstrekken en op elkaars schouders leggen ten teken van verbondenheid. De Hongerdoek die ons zegt: ik ben omdat wij zijn.

Als je op zo'n ultiem moment verbinding voelt met wat groter is dan jijzelf bent dat wij God noemen en andere Eeuwige, Schepper, het Aman, het Universele, het centrum of hoe dan ook dan hoop ik maar dat je die ervaring meeneemt in jouw

leven en dat je eerbied hebt voor wat vanuit die God, die Schepper, het Aman, Het Universele van je wordt gevraagd. Want daar waar je die eerbied kunt opbrengen voor die vraag heb je de ander lief, heb je respect voor de schepping, gun je ieder jouw ervaring, jouw ah-erlebnis, jouw gevoel van verbonden zijn met iets groters dan jijzelf.

Dan heb je de ander lief en ben je bereid te delen en te breken met die ander.

Deze lezing van Mattheus in de Vastentijd roept ons op je soms even terug te trekken, even boven jezelf en de ander, de wereld te gaan hangen, je handelen en je leven te bezien, te wikken en te wegen en te ervaren dat het daar boven goed toeven is maar dat het op de grond gebeuren moet.

Vastentijd, tijd van inkeer en omkeer, tijd van de berg opgaan en vervolgens afdalen om aan de slag te gaan, vastentijd een tijd van breken en delen, van versterving en tot nieuw leven komen.

Jezus ging af en toe de berg op, de rust in mogen wij zijn voorbeeld volgen om met Pasen op-standige mensen te zijn die doen wat goed is voor onszelf, de ander, God en de wereld.

Dat het zo mag zijn.